

[Ove Hansen.]

sig om, men det har man ikke fortalt noget om i lovforslaget, der findes ikke et eneste beløb. Det havde vel været rigtigt, når man beder folketinget tage stilling til sådan et lovforslag, også at angive, hvor mange penge det drejer sig om, og at det er en overførelse fra skat på fast ejendom til personlig indkomstskat, men det har man intet nævnt om.

Må jeg så endelig sige, at hvis disse lovforslag skulle blive gennemført, tror jeg, det vil øge inflationen i vort land. Jeg tror, der vil ske en mærkbar stigning på ejendomspriserne her i vort land, og det er egentlig ikke det, vi skulle tilsigte; vi skulle snarere have dem lidt under kontrol. Det var mere rimeligt.

Vi kan altså ikke fra mit partis side medvirke hverken til det lovforslag, hr. Juul-Madsen har fremsat, eller dem, hr. A. Chr. Andersen har fremsat. Jeg synes, det er for stærkt et ord at kalde dette for et parade-nummer, men jeg er ikke i stand til på nuværende tidspunkt at finde et mildere ord. Jeg synes i hvert fald ikke, disse forslag bør blive til lov. Vi er naturligvis villige til at se på lovforslagene i udvalget, men man skal ikke vente mit partis medvirken til en gennemførelse af dem.

Juul-Madsen: Jeg skal alene kommentere lovforslaget om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, som er det lovforslag, jeg på min folketingsgruppes vegne har fremsat i folketinget.

Jeg vil gerne understrege, at det, der for os er afgørende med dette lovforslag, er at skabe en overgrænse, der er således formulert, at den giver kommunerne en meget stor dispositionsfrihed med henblik på at fastlægge et bestemt forhold mellem skat på grundværdier og skat på indtægt, men samtidig har vi den tanke med vort lovforslag, at der må være en grænse, der ikke må overskrides. Og så er det ikke spørgsmålet, om der er 7 kommuner eller hvor mange kommuner, som har overskredet den grænse,

som det konservative folkeparti finder rimelig; det er spørgsmålet om en udvikling, der er i gang, en udvikling, som vi ønsker at standse på et rimeligt skattemæssigt niveau.

Det konservative forslag bygger som sagt på to ting. Den første er, at grundskyldpromillen højst må være det dobbelte af skatteprocenten, men den vigtigste ting i vort lovforslag, ikke mindst med henblik på den 15. almindelige vurdering, er den anden bestemmelse, som går ud på, at der må være en maksimal overgrænse for grundskylden på 20 pct. af den samlede skatteindtægt, at man altså højst kan udskrive 20 pct. af den samlede skatteindtægt på grundværdierne.

Det er denne bestemmelse i lovforslaget, som er en genfremsættelse, som tager sigte på følgerne af den 15. almindelige vurdering, og jeg kan godt sige, at denne bestemmelse vil få virkning for mere end de 7 kommuner, der har været omtalt her.

Vi har altså genfremsat lovforslaget i lyset af den viden, vi har om den udvikling, der er i gang, og vi mener fremdeles, at det er nødvendigt at drøfte, om det ikke under hensyntagen til, hvad der er rimeligt, er rigtigt at lave en overgrænse for, hvad der kan udskrives på grundværdierne her i landet.

Jeg kan i den forbindelse bl.a. henvise til den udvalgsbehandling, der fandt sted i folketinget sidste år. Det fremgik af denne udvalgsbehandling, at når man kommer op på meget høje grundskyldpromiller, sker der en forskydning både med hensyn til byrdefordelingen kommunerne imellem, med hensyn til statskatten og med hensyn til bolig sikringen. Jeg har taget et notat med på talerstolen, som vi fik fra den højtærede indenrigsminister den 14. juni sidste år, og det fremgår af dette notat som svar på et spørgsmål, som jeg stillede til ministeren, at hvis vi tænker os en kommune med 20.000 indbyggere, der har en gennemsnitspromille og en gennemsnitsindkomst, og hvis fordeling på boligområdet med hensyn til parcelhuse og etagebyggeri også svarer til et gennemsnit, vil en forhøjelse af promillen fra